

final de la història hi ha el Regne. És per això que convé posar noves arrels i denunciar sense concessions el present injust ja que, en les paraules dels profetes i de Jesús, els preferits de Déu són les víctimes. Pel compromís cristià, el llenguatge és acció, les petites grans obres de misericòrdia, donant pa al famolenc, acollint un immigrant, escoltant un nen del carrer, atenent un malalt, vestint al despullat, participant en el kairós imminent d'un èxode permanent.

La desesperança tampoc val. Deia Ernst Bloch

La crisi provocada

Començaré per posar la base de com va gestar-se la crisi actual, que ens té acorralats i no se li veu la sortida.

No és veritat que la crisi actual comencés amb l'esclat de la bombolla immobiliària. La crisi ve d'una anys abans. Llavors era una crisi de mentalitat perversa dels polítics i grans empresaris d'aquella època de l'"Espanya va bien" que repetia el Sr. Aznar.

Tothom sabia i avisava que aquella fallera per la construcció de vivendes innecessàries acabaria malament. Els que no volien saber-ho eren els polítics i grans empresaris de la construcció, per una raó molt senzilla: acumulaven fortunes.

De l'"Espanya va bien" vàrem passar a l'"ahora todos los españoles pueden comprarse una vivienda porque hemos bajado los intereses y las hipotecas están muy baratas". Era el moment que començaven a faltar compradors, tot i haver promocionat la immigració desordenadament perquè deien que a Espanya faltava molta mà d'obra.

El PP va perdre les eleccions, i el govern socialista quan portava governant un parell o tres d'anys va començar de mica en mica a apujar els interessos, perquè la comunitat europea li ho va exigir. La gent va començar a parar d'hipotecar-se, però ja era massa tard, el mal ja estava fet. Els diners els tenien els grans contractistes d'obres, que els van posar en lloc segur i els treballadors els abocaren a l'atur. I les hipoteques estaven repartides entre compradors de vivendes i els bancs i caixes.

Aturada la construcció, només ha funcionat la màquina de l'atur. El govern no sap com sortir-se'n, i la justícia ha callat.

El Sr. Garzón, si és el que vol semblar, aquí havia d'haver actuat. Primer per portar emmanillats a judici el Sr. Aznar i el seu ministre de Foment, Sr. Álvarez Cascos, responsables d'aquesta crisi, i després buscar els euros que els grans empresaris havien dipositat en paradisos fiscals i actuar en conseqüència, que aquests milers de milions bona falta ens fan.

que "L'A d'avui és l'encara-no-A de demà". És un dret i un deure enderrocar aquest govern de les coses organitzat a partir de l'egoisme i proveir noves vetlles per a la diversitat, les llibertats i la present i futura felicitat de tota la humanitat. Per Jesús de Natzaret, mestre itinerant, sensible sempre a la mirada dels humans, la divinitat no s'accontenta amb pregàries i ofrenes, sinó amb la bondat, la compassió i la voluntat de servei entre totes i tots els germans.

Xavier Marí Mazarico

El Sr. Garzón, si va fer el que va fer a Xile amb el Pinochet, també ho podria fer per Espanya, però a ell la crisi no l'afecta.

Referent al Sr. Zapatero, com molts catalans, vaig tenir una alegria quan va ser elegit president del govern espanyol, perquè confiava en les seves promeses. Va dir que ara tocava protegir Catalunya. Un servidor va escriure en aquesta revista que era com un aire fresc i descontaminat, que respiraríem tots els catalans. Però ara lamento que ens està defraudant, com tots els altres.

No parlaré de l'Estatut per prudència. Sí que opinaré del recent espoli a Catalunya d'una valuosa col·lecció de fotografies que es varen escapar del robatori que Espanya va fer a Catalunya l'any 1939 (papers i altres coses de valor dels catalans que tenen amagat a l'arxiu de Salamanca). El Sr. Zapatero, tip d'escoltar el clam dels catalans reclamant els papers de Salamanca, ens va tornar una petita part dels papers robats, dient que els aniria tornant, però res de res.

Pel que fa a l'últim robatori d'aquesta valuosa col·lecció, que era d'una família catalana, no tenim res a dir contra d'ells. S'excusen dient que la Generalitat els ha tractat malament. La Sra. Ángela González, ministra de Cultura, ha pagat una fortuna amb diner públic -que vol dir també diners dels contribuents catalans.

Sr. Zapatero: vostè no podia permetre aquesta burla contra Catalunya. Si vostè tenia por que aquesta valuosa col·lecció es pogués perdre, un cop comprada no l'havia de fer portar a Salamanca (amb l'experiència dels papers robats). Vostè havia d'entregar al Sr. Montilla aquesta col·lecció que era dels catalans, i es podia haver dipositat en algun lloc segur de Barcelona, per exemple, al castell de Montjuïc. Portar-los a Salamanca és col·laborar amb els pirates.

Sebastià Bonet